

ISLAMOFÒBIA INSTITUCIONAL I SECURITITZACIÓ

Anàlisi de l'impacte i l'expansió del paradigma securitari antiterrorista a l'àmbit espanyol.

Salma Amazian

DOSSIER DE PREMSA

Contacte per mitjans:

Larissa Saud – 636248621

Comunicació

SOS Racisme Catalunya

comunicacio@sosracisme.org

SOS RACISME

PER LA IGUALTAT DE DRETS

INTRODUCCIÓ

L'informe té com a objectiu preguntar-se sobre com han impactat les polítiques securitàries destinades a lluitar contra la radicalització i el terrorisme en les poblacions musulmanes.

Es va dur a terme una recerca qualitativa, que compta amb relats i narratives tant d'organitzacions de la societat civil com de persones expertes en aquest àmbit.

De la recerca emergeix com l'Estat, en el marc de la seva política antiterrorista, fa ús de la legislació coercitiva existent - com la Llei de Seguretat Ciutadana i el Codi Penal-sota una narrativa islamòfoba, obrint la porta a la discriminació contra la població musulmana i altres col·lectius.

Actualment, en un context global de preocupant reculada en termes de drets civils i polítics, les persones musulmanes s'han convertit en un boc expiatori i han estat catalogats com el major perill per la seguretat nacional.

En aquest context, és necessari i urgent una revisió de les narratives sobre les persones musulmanes. Així com l'impacte de les lleis i dels protocols de seguretat sobre una població que ja sofreix racisme i islamofòbia en moltes dimensions (social, institucional, etc).

OBJECTIUS

L'objectiu d'aquest informe és proporcionar una anàlisi crítica de l'impacte de la securització en la vida de les persones musulmanes com a resultat de les mesures per a prevenir la radicalització i la lluita contra el terrorisme en el context espanyol.

CONTEXT ESPANYOL I CATALÀ

En el context espanyol i català partim d'una negació de l'existència de la islamofòbia com violència i com concepte vàlid per a les polítiques públiques, la qual cosa és especialment rellevant, ja que és el pretext per que no s'investigui, ni es denunciï. Recordem que fins a l'any 2019 la Comissió Europea ni tan sols havia acceptat i tipificat la islamofòbia com a forma de discriminació i a Espanya consta només com agreujant dins dels delictes d'odi.

CONCLUSIONS

Els resultats deixen veure **com les persones musulmanes se senten vigilades i criminalitzades pels discursos polítics i per les normatives i protocols implantats en el context català**, ja sigui en l'àmbit de policia de proximitat o d'escoles, serveis socials i sanitat.

Es percep una connexió entre les pràctiques i narratives institucionals i els imaginaris i marcs islamòfobes presents en la nostra societat que acaben legitimant pràctiques de racisme antimusulmà en diferents àmbits. Aquestes **pràctiques es tradueixen en tracte discriminatori, criminalització i persecució de la religiositat musulmana a través de l'aparell judicial i policial, perfilació racial en l'espai públic especialment de joves musulmans o entesos com a musulmans i dones musulmanes amb hijab**, intent de domesticació i despolitització de les organitzacions de la població musulmana, control i vigilància dels espais de pràctica religiosa.

També s'apunta a la poca o nul·la eficàcia dels mecanismes institucionals de denúncia de la islamofòbia per no abordar el seu caràcter estructural i institucional i per estar arrelada en dinàmiques racials històriques que deshumanitzen als musulmans. Aquests mecanismes protegeixen per omissió o per invisibilització el caràcter racista de les polítiques securitàries en l'àmbit del terrorisme.